

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

SECTIO QUINTA.

ECCLESIASTES.

VERSUS IO. Quodcumque facere potest manus tua, ^{a Venia:} ^{fac pro} ^{virtuti. LXX.} ^{prout virtus} ^{tua.} ^{tu.} instanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quò tu properas.

METRICA PARAPHRASIS.

DVM cana gremium gelu Cybelles
 Riphæis Aquilonibus reuincit,
 Et vellus tacita ruens aquai
 Plantas suppressit aridis sub undis,
 Frustrà lilia candidis labellis,
 Iridemque, rosamque, calthulamque,
 Narcissumque, & amaracum requiras.
 Dum nox lurida nubiloque vultu
 Terris omnibus abstulit colores,
 Et silent fora, curiaque murmur,
 Et Vanis Icelon, Volans per umbras,
 Somnos ludificat leues figuris,
 Frustrà rauca negotiationis
 Solus compita, Mercuri que calles
 Pernox exigui procius lucelli
 Nocturnâ terat ambulatione.
 Tu, si quid sapias, incubasque lucris,
 Si rerum satagis catus tuarum;
 Ne dum temporis incita flagello
 Phæbi præcipitant fugam quadrigæ,
 Nox te somnifera occupet, caueo:
 LIII

Nox

Nox salutiferis iniqua curis,
 Nox delensifico inuidens lepori,
 Fluxæ gaudia demetens iuuenta.
 Viue, dum pote, quæstuique ducas,
 Quod præsens tibi dedicabit hora.
 Sera est crastina vita, viue iam nunc:
 Et fati memor, inclytos labores,
 Condendos Sophiæ penu labores,
 Virtutum obsequio sacros labores
 Non segni propera manu: tibi que
 Famæ materiem, viaticumque
 Morti congere, postumisque sacris;
 Et vitæ decus occipe æternæ.
 O quantum est hominum beatiorum!
 Quid cordatius hoc beatiusque est,
 Qui leni zephyro citatioris
 Dextra temporis arripit capillos?
 Optatis inhians propola lucris
 Signat tempora nundinationis:
 Tu quin mercibus impleas phaselum,
 Antè quàm fugitiuus orbis exul
 Ad manes properes inane vulgus?
 Non illic operi reposta merces,
 Non menti ratio facem ministrat;
 Non ornat Sophiæ iubar clientes,
 Non virtus meritis nefas adequat,
 Aut ullam sceleri facit medelam.
 Non si millia mille lacrymarum,
 Deplorabiliumque lacrymarum
 Luctus è scatebris gemens profundas,
 Et tot millia mille lacrymarum,
 Quot rores Hyadum cadunt ocellis

*Verna in gramina, gemmeosque campos,
Noxas elueris prioris æui.*

PROSA EXEGESIS.

SI ad metam huic mortalitati præstitutam fatalis nos
vrget à tergo necessitas, eoque magnis passibus con-
tendimus, vbi neque promerendæ in posterum gratiæ
ac misericordiæ diuinæ, neque amplificandæ virtutum Mors im-
minens
monet ut
tempus
utiliter ex-
pendamus. accessione gloriæ, facultas vlla sit reliqua; cuius socor-
diæ tandem est, vel potius dementiæ, ignauia dissolui,
voluptatibus obbrutescere, plausibiles nugas, vanaque
ingenij oblectamenta sectari, denique aut inertis otio
computrescere, aut otio deterioribus distringi negotiis?
Etiam si multum superesset ætatis, parcè tamen dispen- Vide Se-
necam
Epist. 49. sandum erat, vt sufficeret necessariis. Quænam ergo
tam stolidæ lubentia est in hac temporis egestate, an-
gustissimisque vitæ terminis in ludicra & superuacua
maiorẽ eius partem erogare?

Quis non insanire existimaret eum, qui cum arietes Homines
ignauis
presens
mortis pa-
riculum
negligunt. portas sternerent, hostilia in muris tela vibrarent, ipsum
solum suffossionibus & cuniculis tremeret, neglecto
tam præsentis periculo, aut otiosus desideret, aut in muscas Sueton. in
Caligulâ. cum Caligulâ captaret? Si quis stertentem te ad incen-
dium domus tuæ iam iamque totis tectis erupturum
vocaret, an conuerso in alterum latus corpore, nouo
somnia velificares? an non potius è lecto exiliens omni
sedulitate, restinguendis ignibus temet impenderes? At-
qui non minori in periculo versamur quotidie, neque
segniori passu vitæ nostræ vestigia in exitium nostrum
armata mors premit.

Errat qui in nauigatione tantum existimat minimum Mors om-
nibus im-
minet. esse, quo vita morsque determinantur. Sed & nimium

LIII 2

assignat